Motion

1976/77: 978

av fröken Pehrsson m. fl.
om utbildningen i reumatologi

Ledgångsreumatism, eller reumatoid artrit, är en av våra svåraste och mest utbredda folksjukdomar. Årligen drabbar den ett stort antal människor i vårt land, alltför ofta med en bestående invaliditet som följd. Mycket mänskligt lidande skulle kunna undgås genom en målmedveten satsning på ökade vård- och utbildningsresurser inom reumatologin.

Hittills har reumatologin hos oss varit ett tämligen försummat specialistområde. I grundutbildningen av läkare ingår detta ämne bara som ett kortare avsnitt. Därtill kommer att enhetlighet saknas i fråga om utbildningens längd och omfattning på de olika utbildningsorterna; gemensam är endast utbildningens otillräcklighet.

Att antalet specialister inom reumatologin måste utökas är en självklarhet. För att skapa en bredare bas för detta är det av utomordentlig betydelse att grundutbildningen i reumatologi för allmänläkare snarast förstärks och görs enhetlig. Med en ökad reumatologisk kompetens bland allmänläkarna vidgas möjligheterna till en tidig diagnos, vilket är av speciell vikt då det gäller att framgångsrikt behandla den reumatoida artriten.

Med hänvisning till det anförda hemställs

att riksdagen beslutar att grundutbildningen i reumatologi förstärks.

Stockholm den 24 januari 1977

MAJ PEHRSSON (c)

BENGT BENGTSSON (c)
i Göteborg

ELIS ANDERSSON (c)
i Edsbro

STINA ELIASSON (c)

BRITTA HAMMARBACKEN (c)

ANNA-LISA NILSSON (c)
i Kristianstad